

Uit de praktijk van een dorpskerk

Zwammerdam haalt banden met het dorp weer aan

We nodigen de kerk niet meer uit want het antwoord is toch 'nee'. Deze schokkende reactie stimuleerde ds. Anne Post uit Zwammerdam tot het lezen van het boek *Sporen van God in het dorp*, samen met een aantal gemeenteleden. De protestantse gemeente overwint nu stap voor stap de kerkelijke verlegenheid en haalt de banden met het dorp weer aan.

Als net afgestudeerd predikant (2017) met de specialisatie missiologie nam ik in het voorjaar van 2018 een beroep aan naar Zwammerdam, een dorp van nog geen tweeduizend zielen. De gereformeerde kerk en de hervormde gemeente waren drie jaar eerder samengegaan. De gemeente had ambities om te vernieuwen. Het verenigingsgebouw was verbouwd, de oude monumentale kerk kreeg vier grote LED-schermen én er was tijdelijk een jongerenwerker. En ik mocht een deel van mijn tijd besteden aan missionair werk.

Naar binnen gericht

Voor de opening van het verbouwde verenigingsgebouw hadden we het hele dorp uitgenodigd om naar het dorpsplein te komen. Uiteindelijk kwamen er maar vier mensen, namens de belangenvereniging. In het gesprek dat ik met hen had deed ik een schokkende ontdekking. "Anne", zeiden ze, "we nodigen de kerk niet meer uit voor gezamenlijke activiteiten want het antwoord is toch 'nee'."

Met die ervaring op zak begon ik met een groep van vijftien personen uit de gemeente *Sporen van God in het dorp** te lezen. Voorafgaand aan de bijeenkomsten kreeg iedereen een paar opdrachten, waaronder met de kennis van de gelezen hoofdstukken de maandelijkse dorpskrant lezen en op zoek gaan naar sporen van God. Het werden bijzondere avonden waarin we constateerden dat we een naar binnen gerichte, verlegen kerk waren. Niet dat we niets doen in het dorp, integendeel, maar we maken niet zichtbaar dat we dat vanuit onze christelijke overtuiging doen. Waar de plaatselijke dans- en toneelvereniging driftig op zoek zijn naar nieuwe leden, timmeren we als kerk niet aan de weg. Terwijl we met Jezus Christus in ons midden de beste papieren hebben om het goede leven uit te dragen: het zichtbaar maken van Zijn Koninkrijk dat ooit werkelijkheid wordt.

Perspectiefwisseling

Na iedere leesavond maakte ik een samenvatting van wat we hadden besproken. Deze stuurde ik een week voor de volgende leesavond naar de meelezers, met een nieuwe opdracht. Zonder dat we dat zelf doorhadden, maakten we een perspectiefwisseling door. Daar wees Jacobine Gelderloos, de auteur van *Sporen van God in het dorp*, ons op onze laatste leesavond op. Het inspireerde om de 'opgedroogde' contacten met de school, de belangenvereniging en de mensen in het dorp weer aan te halen. Het leidde tot een bijzondere avond op Witte Donderdag. Onder andere door de stimulans van de plaatselijke belangenvereniging - 'iedereen kijkt toch The Passion?!' - gaven we de gelegenheid om in de kerk The Passion te volgen. Met zestig mensen, de helft van buiten de kerk, en twintig kinderen/tieners met kussens en slaapzakken op de grond was het een enorme belevenis die werd afgesloten met een vuurkorf op het plein.

Het werd het begin van iets groters. Gemeenteleden overwinnen hun schroom en worden er weer trots op om bij de Protestantse Gemeente Zwammerdam te horen. Langzaam wordt de kerkelijke verlegenheid overwonnen op weg naar volgende stappen: de bijbelverhalen weer kenbaar en relevant maken en de herdenking van het rampjaar 1672 in ere herstellen.

* *Sporen van God in het dorp* van Jacobine Gelderloos is [hier](#) voor € 14,99 te bestellen.